

virke; nej, den højtprieste Folkestemning raabte paa, at man skulde besætte Danevirke, og Danevirke blev besat. Men det viste sig, at den var saa vanskelig at holde, at Generalen tog den Beslutning at trække sig tilbage. Da faldt atter den højtprieste Folkestemning over ham og frakendte ham hans Ære, — men den senere Tids Dom har godtgjort, at han frelste den danske Hær. Den offentlige Mening vil ogsaa i Fremtiden kaste Flaaden og Hæren ind i en Virksomhed, som ligger over deres Kræfter, fordi man tror, at begge ere i Orden. Det danske Folk er ikke af det Folkefærd, der høje sig under Aaget, dersom man vil paatvinge os Andel i en Krig, naar vi kun ville værne vor Neutralitet. Trods vor bedste Vilje kunne vi blive tvungne til Kamp, og kunne Flaaden og Hæren ikke gøre deres Pligt, vil man hverken anklage Landstinget eller Folketinget, men man vil anklage de militære, og man vil derved begaa en blodig Synd imod dem.

Hedemann: I Modsætning til den sidste ærede Taler, som udtalte, at han vilde stemme for Finansloven, maa jeg desværre i Aar som i tidligere Aar erklære, at jeg ikke kan give Finansloven min Stemme i den Skikkelse, hvori den foreligger. Det er i Aar gaaet noget anderledes, end jeg havde haabet. Den højtærede Krigsminister udtalte ved anden Behandling af Finansloven i Folketinget, at han havde godt Haab om at kunne komme til Enighed med Folketingets Flertal om bedre Bevillinger paa Krigsministeriets Budget. Ved tredje Behandling af Finansloven forbeholdt den højtærede Krigsminister sig sin Stilling, idet han havde opstillet de Forslag, som vare blevne forkastede ved anden Behandling, og forbeholdt sig at gentage dem paa et senere Stadium. Ved første Behandling af Finansloven her har den højtærede Krigsminister imidlertid erklæret ikke at ville stille Ændringer til Finansloven, og det særlig af de politiske Grunde, som kom frem ved Erklæringen fra den højtærede Konseilspræsident. Det er altsaa politiske Grunde, der i Aar bevirke, at Bevillingerne paa Finansloven til Hæren ere af den Natur, at jeg ikke kan følge Regeringen og det høje Flertal her i Tinget ved at stemme for Loven. Den højtærede Krigsminister udtalte, at han endda var godt fornøjet med § 22, det ordinære Budget. Det er jo ogsaa forholdsviis mindre beskaaret, skønt jeg synes, at Bevillingerne til større

Vedligeholdelsesarbejder paa § 22 M. c. efterhaanden gaa stærkt ned ad Bakke, idet de paa Finansloven for 1894—95 androg 86,100 Kr., og nu ere nede paa 53,400 Kr. Værre er det selvfølgelig med § 26, og det sørgelige af det er jo, at der nægtes Bevillinger til Forslag, som ere fremkomne fra den højtærede Krigsminister, efter min Mening i fuldstændig god Tro, idet de angaa Fortsættelse af Arbejder, hvortil begge Ting i tidligere Aar have givet de fornødne Bevillinger. § 26 V., som jo angaar den højtærede Krigsminister, er fra 1894—95, altsaa efter Forliget, gaaet meget stærkt tilbage. Der hører under Litra V. 3 forskellige Slags Udgifter: Bygningsudgifter, Udgifter til Munderingssager og Udgifter til Vedligeholdelse af Hærens Materiel. Udgifterne til Munderingssager have i de sidste 6 Aar holdt sig paa en bestemt Sum, 20,000 Kr.; det var 90,000 Kr. i 1894, men har efter den Tid været 20,000. Udgifterne til Bygningsarbejder have varieret meget, og det navnlig derved, at man har benyttet de Udgifter, der vare nødvendige for at opføre Kaserner her i Kjøbenhavn, til at trykke de andre Bevillinger paa denne Post. Ved at medtage disse Nybygninger, som altsaa skyldes særlige Love, stiller Forholdet sig ganske vist saaledes, at der til Bygningsarbejder har været bevilget i 1894—95: 80,000 Kr., i 1895—96: 60,000 Kr., og derefter i de 2 næste Aar henholdsvis 582,000 og 476,000 Kr., men denne Stigning skyldes altsaa Bevillinger til Kaserner, som ere blevne opførte ved særlig Lov. Saa falde Udgifterne til Bygningsarbejder Aaret efter til 28,000 Kr., det næste Aar blive de ganske vist 36,000 Kr., men i Aar er der intet givet. — Ærede Medlemmer ville erindre, at man, som jeg nævnede før, benyttede dette, at der skulde opføres Kaserner, som Motiv til at nedsætte Udgifterne til Krigsministeriet, og vi andre naive Mennesker troede saa, at naar disse Bygningsudgifter faldt bort, vilde Bevillingen til Krigsministeriet stige nogenlunde i Forhold til de Udgifter, hvormed Kontoen var bleven belastet til Bygningsarbejder, men det er jo slet ikke Tilfældet. Udgifterne til Krigsministeriet have i Finansaaaret 1894—95 været 517,000 Kr., saa stige de Aaret efter til 541,000 Kr.; men i 1896—97, hvor det høje Folketing var kommet ind efter ny Valg, gaa disse Udgifter ned til 296,800 Kr., og det næste Aar ned til 276,800 Kr. Saa skulde altsaa denne Stigning komme, da Bygningen af Kaserner var hørt op. Derfor stige Udgifterne 326,000 Kr. akkurat med 50,000